

Arrest

nr. 322 181 van 21 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VANDENBROUCKE
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat D. VANDENBROUCKE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn te Shamarq, Baghlan provincie. Je verklaart etnisch Tadjiek te zijn en moslim te zijn.

Je vader werkte als soldaat bij de voormalige overheid. Je oom N.A.A. werkte in de drugsbestrijding bij de voormalige overheid.

Je grootvader werkte voor het Nationale Solidariteitscongres in het dorp. Omstreeks 2017-2018 werd je opa gedood nadat er een bom in zijn auto was geplaatst.

Na het overlijden van je grootvader, moest jij van je vader stoppen met naar school gaan, omdat dit gevaarlijk kon zijn.

Nadien kreeg je gezin 2 of 3 dreigbrieven, waarin stond dat je vader moest stoppen met zijn werk als soldaat. Je vader hield hier geen rekening mee en deed gewoon verder met zijn werk. Op een ochtend zagen jullie dat de auto van je vader was uitgebrand.

Bij de machtsovername van het land door de taliban, kwam je vader naar huis. Hij besloot samen met zijn overste te vertrekken naar een onbekende plek, en keerde niet meer terug naar huis.

Je oom N., die samen met zijn echtgenote bij jouw gezin woonde, keerde terug naar huis. Jullie bleven 2 à 3 maanden thuis na de machtsovername. Daarna verliet je samen met je oom N. het land.

Na je vertrek uit het land, hoorde je via je moeder dat de taliban de landbouwgrond van je familie had afgepakt.

Na een reisweg van ongeveer 1 jaar diende je op 28 november 2022 een verzoek om internationale bescherming (VIB) in te België. Bij de grensoversteek naar Bulgarije raakte je gescheiden van je oom N.. Sindsdien heb je met hem geen contact meer, noch met je familie in Afghanistan.

Te ondersteuning van je VIB leg je volgende stukken neer: foto's van je vader op zijn werk; identiteitsdocumenten en werkdocumenten van je oom N.; foto's van een tv-optreden van je oom N.; identiteitsdocumenten en werkdocumenten van je grootvader A.A.; aanbevelingsbrieven van je leerkrachten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstond in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Er kan geen geloof worden gehecht aan jouw beweerde vrees voor vervolging.

Je verklaringen met betrekking tot het werk van je vader zijn niet geloofwaardig.

- Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS krijg je uitgebreid de kans om alles te vertellen wat je weet over het werk van je vader als soldaat (CGVS, notities persoonlijk onderhoud (NPO), p.9-12). Je kan spontaan **geen enkele info geven over zijn activiteiten**, buiten dat hij soldaat was en elke ochtend naar zijn werk vertrok en elke avond terugkwam. Je wordt meermaals aangespoord om alles te vertellen wat je hierover weet, maar bent niet in staat om ook maar enige extra informatie te geven. De protection officer wijst erop dat jij zelf in die situatie hebt geleefd, en je uiterste best moet doen om alles te vertellen en de situatie duidelijk te maken. Nog steeds volhard je in je verklaringen dat je enkel weet dat je vader soldaat was, en dat je niks méér weet. Je stelt dat je vader zolang jij je kan herinneren soldaat was. In die context is het absoluut niet geloofwaardig dat je spontaan en uit jezelf geen enkele informatie over zijn werk kan geven. Je vergoelijking dat je "nog heel jong was" en daarom niets kan vertellen, doet geen afbreuk aan deze vaststelling, aangezien je jarenlang in deze situatie leefde en je vader elke avond thuiskwam van zijn werk.

- Je krijgt nog meer kansen om de situatie omtrent het werk van je vader te omschrijven middels **vragen die polsen naar je directe leefomgeving en je beleefde ervaringen**, maar ook daar ben je niet in staat om ook maar enig inzicht te bieden in de situatie waarin je leefde. Wanneer je vaagweg stelt dat je je vader soms hoorde praten over zijn werk met je moeder, wordt je gevraagd om deze situatie vanuit je directe beleving te beschrijven (NPO, p.11). Je kan hierop geen zinvol antwoord geven. Wanneer je stelt dat je vader heel regelmatig heeft "deelgenomen aan een oorlog/gevechten", ben je niet in staat om ook maar enige beschrijving te geven van de impact hiervan op je gezin, noch kan je ook maar enige extra informatie geven

(NPO, p.12). Nochtans kwam je vader elke avond thuis en beweer je dat je hem hoorde praten met je moeder. Je vertelt dat je vader elke ochtend naar zijn werk vertrok, maar als je wordt gevraagd om de ochtendroutine in je gezin te beschrijven, zeg je dat je vader altijd voor jij wakker was al vertrok naar zijn werk (NPO, p.10). Het CGVS stelt vast dat je slechts **extreem vage en ontwijkende antwoorden** geeft, zonder ook maar enig doorleefd inzicht te bieden in de situatie waarin jij jarenlang leefde als zoon van een soldaat van de overheid.

- Het is jouw verantwoordelijkheid om alle mogelijke informatie aan te brengen die het mogelijk maakt voor het CGVS om je vrees ten opzichte van Afghanistan te beoordelen. Je bent hier tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals expliciet op gewezen. **Aangezien jij geen enkel concreet inzicht biedt in je leven als kind van een soldaat, worden deze verklaringen door het CGVS als niet geloofwaardig beoordeeld.**

- Je stelt dat je "over die dingen niks wist". Dat kan geen vergoelijking zijn aangezien de vraagstelling tijdens het onderhoud expliciet peilde naar door jou direct beleefde ervaringen binnen de gezinscontext, en niet naar "theoretische" kennisvragen over het werk van je vader. Je kreeg hiertoe alle kansen via verschillende invalshoeken en open vragen, en werd meermaals expliciet aangespoord om je best te doen om alle mogelijke informatie te geven.

- Later in het persoonlijk onderhoud leg je foto's voor van je vader op zijn werk. Wanneer de protection officer erop wijst dat je vader op de foto's geen uniform draagt, stel je dat hij gewoon mocht kiezen welke kleren hij droeg, en dat dat normaal was. Opeens verklaar je dat je vader een "arbaki, lokale politie" was (NPO, p.15). Op geen enkel vroeger moment in de procedure, bij DVZ of tijdens het persoonlijk onderhoud, heb je melding gemaakt van het feit dat je vader bij de arbaki of lokale politie actief was, ondanks het feit dat je eerder al werd gevraagd om alles te vertellen wat je over zijn werk wist, en je zelfs expliciet werd gevraagd om te zeggen voor welke organisatie hij werkte (NPO, p.10). Het feit dat je pas na confrontatie met de vaststelling dat je vader geen uniform droeg, je verklaringen in die zin aanpast, ondergraaft de geloofwaardigheid van je verklaringen nog verder.

- Je plotse verklaring dat je vader bij de lokale politie zat, is nog verder problematisch gezien uit de landeninformatie blijkt dat de Afghan Local Police (ALP) eind 2020, begin 2021 werd ontbonden (zie administratief dossier, "Disbanding the ALP"). Leden van de ALP werden vanaf dat moment grotendeels bij het nationale leger of de nationale politie gevoegd. Het feit dat jij hiervan geen enkele melding maakt, ondersteunt de vaststelling dat je verklaringen over het werk van je vader, niet aannemelijk zijn.

Het CGVS kan je verklaringen met betrekking tot de problemen in Afghanistan niet aannemen.

- Je verklaart dat je grootvader werd gedood door een autobom, maar je brengt absoluut geen concrete informatie die deze bewering kan ondersteunen. Je hebt geen kennis over de omstandigheden wat er gebeurd is en kan evenmin concreet vertellen over je eigen beleefde ervaring na het overlijden van je grootvader (NPO, p.21). Je kan op geen enkele manier de gevolgen van de moord op je grootvader in de bredere context van je dorp beschrijven.

Nochtans was je grootvader als medewerker van het Nationale Solidariteitscongres een persoon met zeker aanzien in je dorp, bekend als "H.", omdat hij de Hajj naar Mekka had gereisd. Binnen deze context kan van jou als direct familielid verwacht worden dat je enigszins de gevolgen van een dergelijke impactvolle gebeurtenis kan beschrijven op je directe leefomgeving. Het CGVS kan je verklaringen over de moord op je grootvader dus niet aannemen.

- Zoals hierboven geargumenteed acht het CGVS het werk van je vader niet geloofwaardig. De problemen die rechtstreeks volgden uit het beweerde profiel van je vader, zijn dus ook niet aannemelijk. Daarbij merkt het CGVS nog op dat je verklaringen over de bedreigingen naar je vader toe eveneens extreem summier zijn (NPO, p.22). Bovendien kan je op geen enkele manier verklaren waarom je vader gewoon zijn werk verder zette, ondanks geregelde bedreigingen en gezien de beweerde context van de moord op je grootvader, zonder ook maar enige veiligheidsmaatregelen te nemen. De enige veiligheidsmaatregel die je kan vermelden, is dat jij van je vader heel de tijd moest binnenblijven (NPO, p.23). Desondanks ging je op dagelijkse basis naar de moskee. Al deze vaststellingen onderlijnen de eerdere conclusies over de ongeloofwaardigheid van je vaders profiel en geleden problemen in Afghanistan.

- Met betrekking tot het incident waarbij de auto van je vader werd afgebrand, merkt het CGVS op dat je geen enkele kennis hebt over de context of mogelijke daders (NPO, p.23). Ook bij dit beweerde incident geef je op geen enkele manier een doorleefde of gedetailleerde beschrijving van wat je hebt meegemaakt. Nochtans zou het gaan om een rechtstreeks beleefde ervaring van een zeer impactvolle gebeurtenis binnen je directe leefomgeving.

- Ook met betrekking tot de problemen van je familie na je vertrek uit Afghanistan, de confiscatie van landbouwgrond door de taliban, blijft het bij boude stellingen zonder enige concrete info of enige vorm van bewijs. Gezien de eerder vermelde problemen niet geloofwaardig zijn, kan het CGVS deze feiten ook niet zomaar aannemen.

Vervolg in de toekomst door de taliban op basis van het werk van je oom N., is niet aannemelijk.

- Het CGVS stelt vast dat je zelf geen enkele concrete kennis hebt over het werk van je oom bij de overheid (NPO, p.16). Je weet enkel dat hij "tegen drugs" werkte. Nochtans ben je samen met je oom naar Europa gereisd om internationale bescherming te zoeken, en had je tijd en gelegenheid om je hierover terdege bij hem te informeren.

- Het CGVS stelt verder vast dat je oom na de machtsovername door de taliban naar het dorp terugkeerde en dat jullie daar samen nog 2 à 3 maanden verbleven zonder problemen te kennen met de talibanautoriteiten in het dorp. Je stelt expliciet dat er geen incidenten hebben plaatsgevonden in deze periode, die jullie vertrek uit het land rechtstreeks zouden hebben veroorzaakt (NPO, p.24).

- Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI

Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de voormalige overheid behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Je verklaart dat je oom "tegen drugs werkte" en een "directeur was". Uit de voorgelegde documenten blijkt dat je oom afstudeerde in de richting computerwetenschappen en bij het ministerie van Drugsbestrijding de functie vervulde van "database and affairs coordination manager". Bij gebrek aan concrete verklaringen aan jouw kant, kan het CGVS uit de voorgelegde documenten enkel concluderen dat je oom een administratieve en IT-gerelateerde functie uitoefende. Het CGVS is van oordeel dat personen met een dergelijk profiel niet binnen een categorie vallen die in sterkere mate te maken kan krijgen met vervolging.

Deze conclusie wordt gesterkt door de hierboven gedane vaststelling dat je oom na de machtsovername nog maandenlang in je dorp kon leven, zonder enige problemen te kennen met de lokale talibanautoriteiten.

Jijzelf haalt dus geen elementen aan die er op zouden wijzen dat je oom, louter omdat hij werkte voor de voormalige overheid, zou worden vervolgd. Rekening houdend met de aanwezige informatie, die geen situatie schetst waarin personen met het profiel van je oom in het algemeen vervolgd worden, acht het CGVS het niet geloofwaardig dat je oom naar aanleiding van dat profiel vervolgd wordt.

- Wat jouw eigen situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de voormalige overheid behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalt ten opzichte van je oom geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroegere medewerker van de overheid, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming voor jou aannemelijk te maken.

Het is niet aannemelijk dat jij bij terugkeer naar Afghanistan een alleenstaande minderjarige zou zijn.

- Je verklaart dat je geen contact meer hebt met je familie in Afghanistan omdat je hun contactgegevens niet meer hebt sinds je onderweg gescheiden geraakte van je oom (NPO, p. 12-13). Het is echter weinig aannemelijk dat je familie je geen contactnummer deed van buiten leren of meegaf bij vertrek, ook al reisde jij samen met je oom. Gevraagd wat je deed om het contact te proberen herstellen, zeg je voorts slechts dat je het vertelde aan je voogd en dat je twee dorpsgenoten contacteerde op Facebook. Gezien je met een smokkelaar naar Europa reisde en je reis betaald was door je familie kan echter aangenomen worden dat je reeds onderweg, nadat je gescheiden geraakte van je oom, via de smokkelaar de contactgegevens van je familie kon bekomen. Dat je je oom niet [fysiek] mocht zoeken van de smokkelaar doet niet ter zake (NPO, p. 19) Het CGVS acht het dan ook niet aannemelijk dat je geen enkel contact hebt met je familie.
- Gezien het profiel en de problemen van je vader niet geloofwaardig zijn, is het evenmin geloofwaardig dat hij Shamraq verliet en naar een onbekende plaats vertrok.
- Het commissariaat-generaal kan bijgevolg niet concluderen dat jij bij terugkeer naar Afghanistan een alleenstaande minderjarige Afghaan bent en omwille van hiervan nood zou hebben aan internationale bescherming.

De door jou voorgelegde documenten kunnen de bovenstaande beoordeling niet in jouw voordeel keren.

- De foto's die je voorlegt, waarop volgens jouw verklaringen je vader staat tijdens zijn werk, kunnen de bovenstaande vaststellingen dat je verklaringen over het profiel van je vader niet geloofwaardig zijn, niet wijzigen. Het CGVS kan bovendien op geen enkele manier jouw verwantschap met de persoon op de foto vaststellen.
- De documenten en foto's in verband met het werk en activiteiten van oom N. en je grootvader A.A., veranderen niets aan de bovenstaande vaststelling dat je verklaringen met betrekking tot de vervolging van deze personen op basis van hun profiel, niet geloofwaardig zijn. Wat betreft de foto's van het tv-optreden van je oom N., stelt het CGVS vast dat je verklaringen extreem summier en ongedetailleerd zijn (NPO, p.17-18). Het CGVS kan geen verband zien met enige vrees bij terugkeer.
- Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaansedocumenten erg onzeker is. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf).
- De ondersteunende brieven van je leerkrachten in België, bespreken je houding en persoonlijkheid in België. Ze brengen geen informatie aan die relevant is om je vrees bij terugkeer te beoordelen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken;

(iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de

sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van

herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van*

herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan

en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key socio economic indicators in Afghanistan and in Kabul city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te

keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je stelt dat je tijdens de periode dat je in Afghanistan leefde deelnam aan het dagelijkse leven, werkte op het land en vijf keer per dag naar de moskee ging om te bidden tot op het moment van je vertrek uit het land (NPO, p.8-9).

Bovendien blijkt je afkomstig te zijn uit de provincie Baghlan, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit je verklaringen. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat je door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat je, na een verblijf van 14 maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Je familie woont voor zover bekend nog steeds in Shamarq, dus je hebt nog een netwerk in je regio van herkomst, waarvan het niet geloofwaardig is dat je er geen contact meer mee hebt (zie supra), dat je kan

bijstaan in geval van terugkeer en waarbij je je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban.

Voorts blijkt dat je in België veel Afghaanse vrienden hebt (NPO, p. 14).

Daar waar kan worden aangenomen dat je tijdens je verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon je evenwel nergens concreet aan dat je deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon je in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die je moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor je bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk hebt gemaakt je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker zet in het verzoekschrift het volgende uiteen:

"4.2. Ten Gronde

4.2.1. Vooraf

Verzoeker wenst door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting gehoord te worden. Verzoeker wenst tijdens dit verhoor onduidelijkheden die naar aanleiding van de vorige verhoren zouden gerezen zijn, recht te zetten. Verzoeker heeft de indruk dat hij misbegrepen is geworden door de beide instanties naar aanleiding van de door hem afgelegde verklaringen.

4.2.2. Verzoeker kan zich niet akkoord verklaren met de vaststelling van het Commissariaat –Generaal dat hij niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en hij niet als Vluchteling kan worden erkend en hem evenmin de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend.

4.2.3. De beslissing van het Commissariaat –Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, dd. 22.12.2023 is in strijd met de art. 2 en 3 van Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Aan de motiveringsplicht die door deze wet wordt opgelegd is niet op een voldoende wijze voldaan. Tevens schendt de beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel. De Wet van 29 juli 1991 heeft tot doelstelling de betrokkene een zodanig inzicht te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te weren met de middelen die het recht hem of haar verschaft.

Het moge duidelijk zijn dat het Commissariaat –Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geenszins inzicht in haar motieven verschaft en geenszins haar beslissing heeft afgetoetst aan de criteria van de Conventie van Geneve.

Minstens is er sprake van de schending van de materiële motiveringsplicht. Overeenkomstig het beginsel van de materiële motiveringsplicht moeten er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven bestaan, wat onder meer inhoudt dat die motieven steunen op werkelijke bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Dit is in casu geenszins het geval.

4.2.4. Verzoeker wijst er vooreerst op dat de verklaringen van de kandidaat-vluchtelingen een voldoende bewijs kunnen zijn van hun hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). [...]

4.2.5. Verzoeker volhardt dat hij steeds de waarheid heeft verteld.

Verzoeker verwijst terzake naar de vaste rechtspraak in het kader van het afleggen van bedrieglijke verklaringen.

Het verzwijgen van een deel van het relaas, zelfs bedrieglijke verklaringen, volstaan op zich niet om iemand het statuut als vluchteling te weigeren.

Verzoeker verwijst in deze naar het arrest nr. 61.417 van 13 mei 2011: [...]

4.2.6. Door het Commissariaat -Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd onvoldoende rekening gehouden met jonge leeftijd van verzoeker.

Om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen, dient rekening gehouden te worden met zijn persoonlijkheid, o.m. zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwisting heeft al verschillende keer in die richting geoordeeld:

[...]

Verzoeker verliet Afghanistan toen hij nog minderjarig was. Niettemin verwacht verwerende partij dat verzoeker zich dient te gedragen, te handelen en te reageren als een volwassene. Dat verzoeker in deze eerder op een naïeve wijze is te werk gegaan, kan hem gelet op zijn jonge leeftijd niet ten kwade worden geduid. Verzoeker erkent dat hij niet altijd gedetailleerde informatie kan geven. Verzoeker kan enkel maar herhalen dat hij verteld heeft wat hij wist. Verzoeker kan enkel maar mededelen wat hij vaak – uit tweede hand – heeft vernomen.

Verwerende partij doet uitschijnen alsof verzoeker zelf de beslissing zou genomen hebben om Afghanistan te verlaten. Het moge duidelijk zijn dat de familie van verzoeker de risico-analyse heeft gemaakt voor verzoeker en voor hem beslist heeft dat verzoeker samen met hem Afghanistan moest verlaten. Een minderjarige kan deze beslissing niet nemen. Een minderjarige heeft hier de middelen niet eens voor.

Verzoeker zal de nodige inspanningen leveren om bijkomende documenten mbt zijn vrees te bekomen. Verzoeker zal proberen naar aanleiding van de negatieve beslissing van verwerende partij onmiddellijk de nodige contacten te leggen om bijkomende stukken te bekomen. Van zodra verzoeker deze in zijn bezit zou hebben, zal verzoeker niet nalaten deze aan Uw Raad over te maken.

4.2.7. Verzoeker wijst erop zo er sprake zou zijn van tegenstrijdigheden, deze tegenstrijdigheden pas gevonden kunnen worden na een minutieus vergelijken van beide verklaringen. Deze kleine tegenstrijdigheden zullen niet zwaarwichtig genoeg zijn om daaruit af te leiden dat het relaas van verzoeker weinig aannemelijk zou zijn. Verzoeker wijst er tevens op dat in zoverre er sprake is van incoherenties, quod non, deze incoherenties geenszins de kern van zijn asielrelaas raken. Zij verhinderen helemaal niet om aan dit relaasgeloof te hechten

Verzoeker wijst erop dat verwerende partij zelf veel eigen interpretaties van de feiten maakt, zonder dat deze interpretaties gesteund zijn op objectieve informatie. Evenmin kan zomaar gesteld worden dat aan de interpretaties van verwerende partij meer waarde kan worden gehecht dan aan de uitleg die door verzoeker werd gegeven.

Verwerende partij vertrekt tenslotte vanuit het principe dat de ouders van verzoeker alles met hem delen, hetgeen geenszins een evidentie is. Verzoeker is voor hen nog steeds een kind, dat in de eerste plaats beschermd moet worden. Zij delen dan ook niet wat er allemaal moeilijk loopt in Afghanistan. Zij wensen dat verzoeker zich niet ongerust maakt over hen, hetgeen vanuit een ouderlijk perspectief volledig te begrijpen is.

4.2.8. Verzoeker is de mening toegedaan, dat hij in weerwil tot de beslissing van het Commissariaat –Generaal wel in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut. Verzoeker is dan ook de mening toegedaan dat er in casu sprake is van schending van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève en artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Artikel 1, A, §2 van het Vluchtelingenverdrag van 1951 bepaalt dat een vluchteling een persoon is die: [...]

Verzoeker vraagt dan ook met aandrang rekening te houden met zijn profiel. Er kan niet ontkend worden dat verzoeker een risicoprofiel heeft.

Verzoeker verwijst naar de beleidsnota van het CGVS: [...]

Verzoeker vreest de taliban.

Er wordt hem dus een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, hetgeen volgens artikel 48/3, §5 Vw. volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging

Er kan geen bescherming van de Afghaanse staat worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, §2 Vw. Er is immers geen doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen. De taliban kan niet worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van bestraffingen binnen het justitie mechanismen van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdende met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel geconcludeerd worden dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet op. In de "Country Guidance Afghanistan" van EUAA van april 2022 wordt bovendien terecht geconcludeerd dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is.

Er kan niet ontkend worden dat verzoeker een risicoprofiel heeft.

Verzoeker dient beschouwd te worden als behorende tot de groep van jonge 'verwesterde' Afghanen, op zich een specifieke sociale groep die een grond vormt tot vervolging door de Taliban en binnen de gemeenschap (artikel 48/3, §4, d) Vw.).

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar landeninformatie en rechtspraak]

Er kan niet voorbijgegaan worden aan het feit dat verzoeker een deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongeren die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa heeft doorgebracht. Zijn jonge leeftijd, maakt dat hij erg beïnvloedbaar is en dat kan worden aangenomen dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving via school waar hij sociale contacten en vriendschappen heeft gesloten met Belgische jongeren, het verblijf in het opvangcentrum, ..., onbewust westerse gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt dat hij, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of waarvan hij zich zelf niets bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan plaatselijke gebruiken en normen terug in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico mee dat hij onder aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er kan in deze niet voorbijgegaan worden aan de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten thans uitgevaardigd zijn.

Gelet op zijn jonge leeftijd, het gegeven dat verzoeker uit een ruraal en conservatief milieu in de provincie KABUL afkomstig is, is het duidelijk dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt. Tevens dient rekening gehouden te worden met de onduidelijkheid op heden wat betreft de perceptie en de potentiële behandeling van de personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben.

Tenslotte dient het hoger belang van het kind te primeren.

4.2.9. Waar autoriteiten in landen van herkomst nog bescherming kunnen bieden aan volwassenen of wanneer volwassenen zelf nog bescherming kunnen vinden in de landen van herkomst door bijvoorbeeld gebruik van hun sociale netwerk is het aannemelijk dat dat veel lastiger is voor kwetsbare kinderen: kinderen zijn minder weerbaar en hebben doorgaans een beperkter sociaal netwerk.

In casu dient vastgesteld te worden dat dit sociaal netwerk in het land van herkomst ontbreekt. Minstens dient gesteld te worden dat dit netwerk niet de nodige bescherming kan bieden.

Bovendien zullen de autoriteiten in de landen van herkomst waarschijnlijk de ouders of andere familieleden verantwoordelijk houden voor de bescherming van hun kinderen. Onderzocht zou moeten worden of ouders (desgevallend familieleden) daadwerkelijk in staat zijn om hun kinderen voldoende kunnen beschermen, rekening houdend met de specifieke kwetsbaarheden van de ouders (familieleden). Gevluchte kinderen kunnen bijzondere beschermingsnoden hebben. Zo hebben kinderen een veilige ontwikkelingsomgeving nodig om in op te groeien.

Op grond van het bovenstaande kan gesteld worden dat de drempel voor het aannemen van een vluchtelingenstatus voor een kind lager ligt dan bij volwassenen, zoals ook de VN-Vluchtelingenorganisatie UNHCR bepleit. In casu dient gesteld te worden dat deze bescherming in het land van herkomst onbestaande is.

De gronden van de ouders om als vluchteling beschermd te worden, kunnen ook bij het kind aanwezig zijn, maar bij kinderen is er sprake van een hogere beschermingsnood vanwege de hogere mate van kwetsbaarheid van het kind.

De grotere beschermingsnood is reden om het kind internationale bescherming als vluchteling toe te kennen, ook wanneer de ouders of verzorgers daar mogelijk in eerste instantie niet zelf voor in aanmerking komen.

Naast de vervolgingsgronden die ouders mede namens het kind aanvoeren, die mogelijk bij het kind nog nijpender kunnen uitpakken, kan er kindspecifieke vrees voor vervolging aanwezig zijn die noopt tot internationale bescherming, zoals de vrees voor genitale verminking, gedwongen uithuwelijking, eerwraak,

bloedwraak, kinderontvoering, rekrutering als kindsoldaat, kinderhandel en kinderarbeid (arbeidsgerelateerde en/of seksueel gerelateerde uitbuiting), maar ook in geval de ontwikkeling van het kind in gevaar is door verwestering of de afwezigheid van minimale standaarden van sociaal-cultureleconomische rechten, zoals adequate huisvesting, schoon drinkwater en voedsel of wanneer kinderen door het ontbreken van geboorteregistratie onthouden zijn van onderwijs, gezondheidszorg en andere diensten..

Ook deze kindspecifieke vrees voor vervolging is in deze aanwezig.

In hoofdde is verzoeker dan ook de mening toegedaan dat hij aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus.

4.2.10. Verzoeker is de mening toegedaan dat hem minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

[theoretische uiteenzetting]

4.2.11. Verzoeker wijst erop dat hij in ondergeschikte orde meent aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus.

[...]

Verzoeker wenst in te gaan op de categorie b en c

4.2.12. De situatie in Afghanistan is bijzonder precair.

[...]

[algemene uiteenzetting inzake de situatie in Afghanistan met verwijzingen naar landeninformatie en rechtspraak]

De situatie is zonder twijfel bijzonder ernstig. Deze informatie toont aan dat de dreiging in Afghanistan op heden zeer significant is. De veiligheid van de burgers kan aldus niet gegarandeerd worden. Bijgevolg is het terugsturen van verzoeker naar Afghanistan volledig onaanvaardbaar en een schending van art. 3 E.V.R.M. zijn.

4.2.13. Ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is van oordeel dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, vooreerst omdat de gehele provincie KABUL als zeer gevaarlijk dient beschouwd te worden.

[algemene uiteenzetting met verwijzingen naar landeninformatie en rechtspraak]

Het staat buiten kijf dat personen die in KABUL wonen een ernstige bedreiging van hun leven of persoon riskeren als gevolg van willekeurig geweld ingevolge het binnenlands gewapend conflict. Verzoeker wijst erop dat er geen twijfels bestaan over zijn woonplaats en de datum van vertrek uit Afghanistan. Gezien zijn afkomst uit KABUL, zijn positie en situatie in deze regio, zijn hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief, dient aan verzoeker de subsidiaire bescherming worden toegekend.

Ondergeschikt wijst verzoeker op het volgende:

Twijfels over de woonplaats en de datum van vertrek uit Afghanistan zijn vaak maar een louter vermoeden dat voortvloeit uit het verhoor door de verwerende partij, en niet rechtstreeks uit bewijselementen. Uit een eerste vermoeden een tweede afleiden, namelijk de mogelijkheid dat de aanvragers reëel verblijfsalternatief hebben in een derde land, is een argument dat niet kan worden opgenomen in de wet.

[...]

Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst dreigt te ondergaan

[theoretische uiteenzetting]

Samengevat, kampt Afghanistan met verschillende crisissen tegelijkertijd met de taliban als gemeenschappelijke deler. Op basis van bovenstaande rechtspraak en bevindingen is het niet uitgesloten dat de huidige humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan wel degelijk te wijten is aan doelbewuste handelingen van minstens één actor: de taliban.

Bijgevolg is het gerechtvaardigd om subsidiaire bescherming te verlenen in gevallen waarin het vaststaat dat:

- een persoon de Afghaanse nationaliteit heeft en*
- dat die bij een terugkeer naar Afghanistan risico loopt op onmenselijke of vernederende behandelingen omwille van de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan*

[...]

4.2.1. Ondergeschikt

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

[...]

Gelet op de bovenvermelde persoonlijke omstandigheden van verzoeker en mede in acht genomen de mate van het willekeurig geweld dat volgens de landeninformatie van de verwerende partij nog steeds aanwezig is, is verzoeker van oordeel dat hij in geval van terugkeer naar daar een reëel risico loopt ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

2.2. Verzoeker legt een aanvullende nota van 13 januari 2025 neer, waarbij hij de volgende stukken voegt:

1. *Attest OKAN N.*
2. *SODA rapport N.*
3. *Rapport periode 1 N.*
4. *Schoolfoto OKAN*
5. *Brief CLW Kortrijk*
6. *Brief OKAN Athena*
7. *Brief OKAN Athena*
8. *Brief OKAN*
9. *Brief vervolgcoach*
10. *Brief OKAN*
11. *Gedeelde bief CLW*
12. *Individueel leertraject"*.

2.3. Bij aanvullende nota van 14 januari 2025 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022;
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022;
- EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024;
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020;
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022;
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023;
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024;
- EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn verblijf in België en jonge leeftijd en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker verwijst uitgebreid naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer na een verblijf in Europa. Hij brengt tevens stukken bij aangaande de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA Country Guidance wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA Country Guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 57-61).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, §5 Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: “*In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd.* (eigen onderlijning)”, (HvJ, 5 september 2012, Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): “*However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.*”

(eigen vertaling: “Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.”).

4.3. Verzoeker is geboren op [...] 2006 en verliet Afghanistan omstreeks oktober à november 2021. Verzoeker diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 28 november 2022. Het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS ging door op 23 januari 2024. De bestreden beslissing dateert van 27 februari 2024. Blijkens de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie werd verzoeker begeleid door een voogd tot [...] 2024, datum waarop hij de meerderjarigheid verwierf.

Verzoeker was bijgevolg minderjarig gedurende een aanzienlijk gedeelte van de procedure; tot het ogenblik van zijn verworven meerderjarigheid was derhalve het principe van het hoger belang van het kind een element dat mede in rekening diende te worden genomen.

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan op vijftienjarige leeftijd in oktober 2021 heeft verlaten en dat verzoeker in november 2022 aankwam in België. Bijgevolg is verzoeker inmiddels meer dan drie jaar afwezig uit Afghanistan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waarden van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder meer dat verzoeker goed Nederlands spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming documenten van verschillende personen en instanties neergelegd die de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België schetsen (stukken 1-12, neergelegd bij aanvullende nota van 13 januari 2025).

Zo blijkt dat verzoeker een gemotiveerde, hard werkende en respectvolle leerling is, die zijn best doet om het Nederlands te leren en een waardevolle toekomst wil opbouwen in België. Verzoeker heeft het OKAN-traject doorlopen en volgt nu de beroepsopleiding ruwbouw, waarbij hij lessen combineert met stage. Verzoeker engageert zich voor school en geniet op zijn beurt veel steun van zijn leerkrachten en begeleiders, zoals blijkt uit de talrijke bijgebrachte steunbrieven en getuigenissen. Verzoeker geeft blijk van een grote inzet, is aanwezig op vormingsmomenten en komt zelfs naar school voor extra taalondersteuning op een lesvrije dag. Verder blijkt dat verzoeker heel sociaal is naar zijn medeleerlingen toe en een vriendengroep heeft opgebouwd waarmee hij vaak optrekt en buitenschoolse activiteiten doet. Bovendien komt naar voor dat verzoeker een harde werker is die na school werkzaam is als keukenhulp in een restaurant. Verzoeker neemt actief deel aan de gemengde samenleving.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school en het werk en contacten met leeftijdsgenoten, leerkrachten en collega's. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn jonge leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld (geweest) aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving. De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke maatregelen hebben onder meer invloed op hun toegang tot

gezondheidszorg, werk, bewegingsvrijheid, vrijheid van meningsuiting en het recht van meisjes op onderwijs. Voor vrouwen en meisjes in Afghanistan zou een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond zijn (EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, p. 71-79). *De facto* zou de situatie voor vrouwen en meisjes in Afghanistan kunnen worden omschreven als 'gender apartheid'.

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terechtkomen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd. Het feit dat verzoeker zich in geval van terugkeer mogelijks aanpast aan de normen en waarden van zijn land van herkomst, betekent niet noodzakelijkerwijs dat hij zich actief zal inzetten om daden van discriminatie of vervolging jegens vrouwen en meisjes te plegen. Het houdt daarentegen wel in dat hij participeert aan de normen van een misogynie samenleving die vrouwen en meisjes structureel discrimineert en onderdrukt en, bijgevolg, (onbewust) deelneemt aan daden van discriminatie en/of vervolging tegen vrouwen en meisjes.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, alsook zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. *In casu* neemt de Raad ook mee in aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet in oktober/november 2021, 2 à 3 maanden na de machtsovername van de taliban in augustus 2021, en bijgevolg voornamelijk opgroeide tijdens de periode dat de taliban niet aan de macht was.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit Shamarq in de provincie Baghlan, noch dat hij etnisch Tadzjiek is.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit en specifiek profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Het Hof van Justitie heeft in arrest C-151/22 (S & A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie) van 21 september 2023 ingevolge een prejudiciële verwijzing het navolgende besloten inzake de inhoud van het begrip "politieke overtuiging":

"1) Artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming

moet aldus moet worden uitgelegd

dat een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling staat van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst, reeds onder het begrip „politieke overtuiging” kan vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Dit loopt niet vooruit op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van de verzoeker voor vervolging wegens een dergelijke politieke overtuiging.

2) Artikel 4, leden 3 tot en met 5, van richtlijn 2011/95

moet aldus moet worden uitgelegd

dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, rekening moeten houden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. Het is echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn.”

De Raad neemt in deze verzoekers etnisch profiel van Tadzjiek, zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan kort na de machtsovername door de taliban, zijn lange afwezigheid uit Afghanistan, zijn individuele omstandigheden en zijn verblijf in België, alsook zijn recent verworven meerderjarigheid, cumulatief in aanmerking.

Met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS